

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Περίπου ενάμιση χρόνο μετά το ξέσπασμα της πανδημίας της COVID-19, η αποτυχία της κρατικής διαχείρισης είναι αδιαμφισβήτητη. Τα γεμάτα κρεβάτια και οι ΜΕΘ, οι ελλείψεις σε προσωπικό και εξοπλισμό, η διάλυση της Πρωτοβάθμιας Περίθαλψης, η διακοπή των τακτικών ιατρικών και η παραπομπή των περισσότερων περιστατικών που δε σχετιζόνταν με την COVID-19 στην ιδιωτική περίθαλψη, αποτελούν όψεις της κρατικής επιμονής να μην ενισχυθεί το σύστημα υγείας και οδήγησαν χιλιάδες ανθρώπους στο θάνατο. Ο μεγάλος όγκος ασθενών και η συστηματική διάλυση του ΕΣΥ οδήγησαν στην εξουθένωση των υγειονομικών. Παράλληλα, οι ελλείψεις και η υπερεργασία των εργαζομένων είχε ως συνέπεια την υποβάθμιση της παρεχόμενης φροντίδας. Θα πρέπει, μάλιστα, να επισημάνουμε ότι αυτή η στάση του κράτους ήρθε ως συνέχεια της αποδιάρθρωσης του ΕΣΥ που συνέβαινε ήδη πριν την πανδημία του κορονοϊού.

Το ΕΣΥ ως σύστημα περίθαλψης εδώ και χρόνια βρίσκεται στα όριά του. Αυτό το λέμε γιατί πάντα υπήρχαν κάποιοι/ες που αποκλείονταν από αυτό. Αναφερόμαστε στο χρόνιο πάγωμα των προσλήψεων, στις τεράστιες ουρές αναμονής, στα απογευματινά ιατρεία που λειτουργούν ως ιδιωτικά καταστήματα, στα φακελάκια, στους αποκλεισμούς μεταναστών και ανασφάλιστων, καθώς και σε άλλα τόσα που έκαναν το ΕΣΥ να υπολειτουργεί, αδυνατώντας να καλύψει τις υπάρχουσες ανάγκες. Ήδη πριν από την κρίση του 2008, οι ελλείψεις και η υποστελέχωση στα

νοσοκομεία και την πρωτοβάθμια περίθαλψη ήταν τραγικές. Από την εποχή της κρίσης και μετά, όμως, το σύστημα περίθαλψης αρχίζει να διαλύεται με εντατικό και ακατάπαυστο ρυθμό. Οι μόνιμες θέσεις έχουν μειωθεί δραματικά ενώ τα κενά στο προσωπικό καλύπτονται με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου. Την ίδια στιγμή, οι εναπομείναντες εργαζόμενοι στην περίθαλψη δουλεύουν σε όλο και πιο εντατικούς ρυθμούς.

Στην εποχή της COVID-19, κατά την οποία καλούνται τα δημόσια νοσοκομεία να διαγνώσουν και να περιθάλψουν επιβεβαιωμένα περιστατικά και ύποπτα κρούσματα, πρέπει πάλι κάπως να «βγει η δουλειά με ό,τι έχουμε». Η απουσία μέτρων προστασίας και αποφυγής συνωστισμού σε χώρους εργασίας και μέσα μαζικής μεταφοράς καθώς και η κρατική αδιαφορία για τη μετάδοση του ιού σε χώρους εγκλεισμού και κλειστές δομές παροχής φροντίδας πολλαπλασιάζουν τα κρούσματα. Ειδικά στη Θεσσαλονίκη, οι δημόσιες δομές περίθαλψης οδηγούνται οριακά σε κατάρρευση. Τα βαριά περιστατικά συρρέουν και τα νοσοκομεία πλημμυρίζουν. Οι νεκροί πληθαίνουν, οι ασθενείς στοιβάζονται παραμελημένοι, οι κλίνες γεμίζουν γρήγορα και οι ΜΕΘ γρηγορότερα, ενώ οι νέες που ανοίγουν είναι ελάχιστες και συχνά χωρίς επαρκές και εξειδικευμένο προσωπικό. Ταυτόχρονα, ολόκληρες κλινικές ή ακόμα και νοσοκομεία μετατρέπονται σε κλινικές-COVID, πετώντας εκτός μεγάλο ποσοστό ασθενών με προβλήματα υγείας άσχετα με την COVID-19. Τα τακτικά ιατρεία διακόπτονται μέχρι νεωτέρας, οι αναμονές εκτοξεύονται και επιβάλλεται αναστολή των χειρουργείων για καθετί που δεν απειλεί άμεσα τη ζωή των ασθενών.

Γιατροί, νοσηλευτές και άλλοι/ες εργαζόμενοι/ες από υπηρεσίες περίθαλψης μετακινούνται σε κλινικές-COVID και ΜΕΘ και όταν ακόμα και αυτό δεν φτάνει, επιτάσσονται ιδιώτες επαγγελματίες, με δυσανάλογα μεγάλες αμοιβές, βεβαίως. Οι υγειονομικοί/ες δουλεύουν σε εξαντλητικά ωράρια, χωρίς να πληρώνονται υπερωρίες, κάνουν πολλές παραπάνω εφημερίες/βάρδιες από τις

προβλεπόμενες και εξουθενώνονται ψυχολογικά από την αδυναμία να περιθάψουν τον τεράστιο όγκο ασθενών. Λόγω της αναστολής των αδειών, εργάζονται σχεδόν έναν χρόνο χωρίς ούτε μία ημέρα άδειας και ταυτόχρονα δουλεύουν χωρίς ρεπό λόγω του αυξημένου φόρτου. Μέτρα προστασίας απουσιάζουν, πρωτόκολλα ασφάλειας καταστρατηγούνται λόγω έλλειψης υλικών και προσωπικού. Τεράστιος αριθμός υγειονομικών νόσησε από COVID-19 –αρκετοί πέθαναν–, είτε λόγω ανεπαρκών μέσων προστασίας σε ακατάλληλους υγειονομικά χώρους, είτε λόγω σωματικής τους εξουθένωσης, γεγονός που οδηγεί σε έναν φαύλο κύκλο υπερεντατικοποίησης από τις συνεχείς ελλείψεις του προσωπικού. Ακόμη και τώρα που ο αριθμός των κρουσμάτων μειώνεται, το ίδιο προσωπικό που ρίχτηκε στην πρώτη γραμμή αντιμετώπισης της πανδημίας ουσιαστικά ως αναλώσιμο, καλείται και πάλι να στελεχώσει τα εμβολιαστικά κέντρα, αποσπώμενο από τις κλινικές στις οποίες κανονικά εργάζεται με ειδοποιήσεις της τελευταίας στιγμής, δουλεύοντας και πάλι απλήρωτες υπερωρίες.

Όποια δε, ατομικά ή ακόμα και συλλογικά, βγαίνει απλά να μιλήσει ή να διαμαρτυρηθεί για όλα αυτά, μετακινείται εκδικητικά, περνάει ΕΔΕ, απειλείται με απόλυση και ενίοτε απολύεται. Και οι πιέσεις συνεχίζονται μέσω των προτάσεων για κατακρατήσεις μισθών, υποχρεωτικό εμβολιασμό, απομάκρυνση από τον χώρο εργασίας και αναγκαστική αργία. Το κράτος αναλαμβάνει την πειθάρχηση των essential workers ώστε να εργάζονται ακατάπαυστα ενώ οι εργαζόμενες στους υπόλοιπους τομείς αφήνονται να τα βγάλουν πέρα μόνες τους ενάντια στην αυθαιρεσία, στην αμέλεια και στις πιέσεις της εκάστοτε εργοδοσίας. Τους μη παραγωγικούς και τους ανέργους τους διαχειρίζεται η αστυνομία. Προφανώς και μέσα στα νοσοκομεία, δεν είναι όλες ίσες και δεν είναι όλοι στην ίδια μοίρα. Υπάρχουν ιεραρχίες και όσο πιο χαμηλά σε αυτές είσαι, τόσο και πιο αναλώσιμη. Ο ρόλος του κράτους και των διοικήσεων είναι να εντείνει τους διαχωρισμούς ανάμεσα στους ίδιους τους εργαζόμενους, αλλά και ανάμεσα στους εργαζόμενους και στους χρήστες των υπηρεσιών υγείας.

Δύο λόγια για εμάς

Είμαστε ένας συντονισμός συλλογικοτήτων και ατόμων, εργαζομένων και χρηστών υπηρεσιών περίθαλψης. Θέλουμε να συναντηθούμε με τους υγειονομικούς στις διεκδικήσεις για την ανατίμησή τους και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας τους. Θα στηρίξουμε κοινούς αγώνες που συμβάλλουν στη αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών περίθαλψης και για τους υπόλοιπους. Ταυτόχρονα, θέλουμε να παλέψουμε για την άμεση πρόσβαση όλων στην περίθαλψη, χωρίς ταξικές, έμφυλες, φυλετικές διακρίσεις και αποκλεισμούς. Αγωνιζόμαστε για το σπάσιμο των διαχωρισμών τόσο μεταξύ των εργαζομένων στην περίθαλψη όσο και μεταξύ υγειονομικών και χρηστών. Βρισκόμαστε σε σύγκρουση με την πολιτική που κατασκευάζει τις ζωές μας ως αναλώσιμες και θα διεκδικήσουμε να έχουμε λόγο πάνω στη σχέση μας με την υγεία και τα σώματα μας.

- **Επαναλειτουργία των τακτικών ιατρείων και επανέναρξη των προγραμματισμένων χειρουργείων**
- **Επιστροφή του αποσπασμένου προσωπικού από τα εμβολιαστικά κέντρα στις οργανικές του θέσεις**
- **Άμεσες προσλήψεις μόνιμου υγειονομικού προσωπικού και ενίσχυση των δομών του ΕΣΥ**
- **Καμία σκέψη για υποχρεωτικότητα των εμβολιασμών**
- **Ελεύθερη πρόσβαση στα εμβόλια, χωρίς αποκλεισμούς**
- **Δωρεάν καθολική πρόσβαση ντόπιων και μεταναστ(ρι)ών στην περίθαλψη**

stayin' alive

για τη σύνδεση των αγώνων
εργαζομένων και χρηστών
υπηρεσιών υγείας

stayinaliveskg@gmail.com